UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis triginta martyribus Cap[itulum]. xxxiiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

poſt tempus aliquod reductus in epiſcopū ru
ſpeñ. electus fuit. Qui verbo ⁊ exēplo populū
ſuum docēs: ad defenſionē catholice veritatis:
multa opuſcula contra arrianā hereſim compi
lauit. Propter qḋ ab arrianis in inſula ſardīe
cū. lx. catholicis epis relegat⁹: domū ad eccle-
ſiam ſuā reuocatus: quaſi per annū ante obitū
ſuum epiſcopatui ceſſit: ⁊ ad monaſteriū ſuum
rediens: ibidē nō vt abbas: ſed vt ſimplex mo-
nachus annū vltimū vite ſue exegit. Ibiq̄ ple
nus ſanctitate hūanitatis debitū ſoluit kalen.
ianuariȷ̄. epatus ſui annorū. xxv. vite vō ſue an
no. lxv. Hic inter ceteravite ſue arctiſſime reco
lenda carnes aut vinū nulla nunq̄ neceſſitate:
vel infirmitate guſtauit. Floruit aūt tēpore ge
laſiȷ̄ pape: et anaſtaſiȷ̄ primi iperatoris. ¶ Hic
diuina ⁊ hūana litteratura preſtātiſſimus: ad-
uerſus faſtum elegans ſcripſit volumen. Com
poſuit tractat⁹ ⁊ homelias multas plurimoſq̄
ſermōes. Scripſit ⁊ fabularū allegorica: libro
quem mythologiarū vocabula intitulauit. Hec
ſigibertus.

¶ De ſancto Fulgentio epiſcopo
vtruculañ. Cap. xxxiȷ̄.

FUlgētius epiſcopus
vtruculañ. vir nimie ſctitatis fuit.
Qui dum rex gothoꝝ totilas ad pa-
tres ſuas accederet: eidē per cleri-
cos ſuos exēnia miſit: vt eius inſaniam mitiga
ret. Que rex vt vidit: ſpreuit: ſuiſq̄ hoībus iuſ
ſit: vt epiſcopū ſub omni feritate coſtringerēt:
eiuſq̄ examini reſeruarēt. Quē feroces gothi
detentū circūdantes: cum in vno loco ſtare pre
ceperunt: ſibiq̄ in terra circulū deſignauerūt:
extra quē pedē tēdere nullo mō auderet. Cūq̄
in ſole nimio eſtuaret: nec circulū exire pſu
meret repēte tonitrua ⁊ coruſcatiōes: ac pluuia
nimia erūperūt: adeo vt cuſtodiētes eū īmmē
ſitatē imbris ferre non poſſent. Et cū inunda-
tio nimia vbiq̄ fieret: intra deſignationem cir
culi: intra quam vir dei ſtetit: ne vna quidem
aque gutta deſcēdit. Quod dum regi nuncia-
tū fuiſſet quem primitus inſatiabili furore ſi-
tiebat: poſtmodum reuerendiſſime pertracta-
uit: ⁊ cū honore ad propria remiſit. Hec grego-
rius. iiȷ̄. dal. cap̄. xiȷ̄.

¶ De ſanctis triginta mar-
tyribus Cap̄. xxxiiȷ̄.

TRiginta milites chri
ſtiani: rome via apia martyrio coro
nati ſunt. Quos diocletian⁹ impe-
rator ſimul detentos: capitali ſen-
tentia condemnatos: decollari fecit. Sicq̄ co
ronam martyriȷ̄ perceperunt kalen. ianuariȷ̄.

De ſancto Macario abbate
alexandrino. Cap̄. xxxv.

MAcarius alexādrinus
abbas: vt habet in hyſtoria triparti-
ta: fuit in deſerto de ſcythi: ad diffe-
rentiā alterius macariȷ̄ egyptiȷ̄: an-
toniȷ̄ diſcipuli: qui fuit in thebaide: de quo di-
cet. xviiȷ̄. kalē. februariȷ̄. Hic deſcēdens de ſcy
thi: intrauit dormire in monumēto: vbi ſepulta
erant corpa paganoꝝ. De quorū vno ſibi puluī
nar ſub capite ſtrauit. Demones aūt vt ipm ter
rerēt: vocabat quaſi mulierē ad balneū inuitan
tes: ⁊ alter demō ſub ipo: tanq̄ ex mortuo illo
rūdebat: ſe venire nō poſſe: q2 peregrinū ſuper
ſe habebat. Macari⁹ aūt in nullo territ⁹ corp⁹
tūdebat dicens: ꝙ iret ſi poſſet. ¶ Apparuit ſi-
bi diabol⁹ aliqñ cū falce meſſoris: volenſq̄ eū
ferire nō potuit. Dixit ꝙ ab eo multā violētiā
pateretur: q2 ſibi preualere non poterat. Nam
quicq̄d macarius faciebat: ⁊ demō: ſi vigilabat
ipe nunq̄ dormitabat: ſi ieiunabat: ipe penitus
nō comedebat: verū in ſola humilitate ipm ex-
cellebat. ¶ Vexatus a tentationib⁹ carnis ſac-
cū magnū harene deferebat: ⁊ interrogatus a
theoſebio q̄d faceret: rūdit: ꝙ ſe vexantē vexa-
bat. ¶ Vidit alia vice diabolū habentē in veſte
perforata ampullas multas: quas dixit eſſe tē-
tationū ſpēs: ⁊ ꝙ ibat potionare fratres. Ita
vt ſi vni aliquā carū nō placeret: aliam porrige
ret. Et cū rediret: macario interrogāti quō ſe
cerat: reſpondit: ꝙ oēs ſanctificati erāt: preter
quēdā theotiſcū: q̄ ſibi cōſenſerat. Surgenſq̄
macari⁹ illuc iuit: illūq̄ fratrē tētatū inueniēs
conuertit. Et poſt hoc iterū demonē eundē re
pertum interrogat: quō ſe fratres habebant:
qui rūdit: ꝙ male: ⁊ qḋ plus erat: vnū acquiſi-
tū amiſerat: qui ſanctior aliȷ̄s fact⁹ erat. ¶ Dū
caput defuncti reperiſſet: ⁊ oraſſet: interroga-
uit q̄s eſſet: qui rūdit: ſe fuiſſe paganū. Inter
rogat⁹ vbi erat aīa ſua: reſpondit: ꝙ in inferno
in tanto pfundo: quantū diſtat celū a terra. Ad
diditq̄: ꝙ adhuc pfundiores ſunt iudei. Et vl
tra hos pfundiſſimi ſunt falſi xpiani: q̄ xpi ſan
guinē cognitū paruipēdūt. ¶ Ambulās aūt p
pfundā ſolitudinē: ad quodlibet miliare arun
dinē figebat: vt poſtmodū redire ſciret. Et cū
iam nouā dictas feciſſet: eas oēs diabolus col
legit: ⁊ ad caput eius dormientis poſuit: vnde
ad redeundū plurimū laborauit. ¶ Fratri cui-
dam longe tentato: ꝙ in cella ſua inutiliter per
maneret ꝯſuluit: vt cogitationib⁹ illis ſic rūde
ret: ꝙ ſaltē pro xpi amore celle parietes cuſto-
diret. ¶ Dum culicē ſe pungentē occidiſſet: et
ex eo ſanguis exiſſet: redarguēs ſe: ꝙ ppriam
iniuriā vindicaſſet: nudus ſex menſes in deſer
to manſit: ⁊ inde a ſcabronib⁹ laceratus exiuit.
Poſt hec clarus virtutib⁹ in pace quieuit quar
to noñ. ianuariȷ̄. Hec in vitis patrum.

¶ De ſanctis Argeo Marcello ⁊ Mar
cellino martyribus. Cap̄. xxxvi.